

M E D I T A T I O S . E V A N G E L I I .

D O M I N I C Æ 25. P O S T T R I N I T A T I S .

A d d i t i s S . P a t r u m d i c t i s , Q u æ s t i o n e s .

numq; aliquot decisiones ad uberiorem textus cum opus est
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia.

S P R Ä S I D E

D N . A E S C H I L L O P E T R A

S . S . Theol Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitis.

Ad diem 13 Martij Anno 1652.

H E R M A N N U S P E T R I E D O R W Ö Z

(A) *Theophilactus in Matthæum.*

Infinicata sunt pericula quæ evadi non possunt, inquit, quod oporteat fugere non respiciendo neq; curando quid in domo sit vel vestes vel alia vasa.

(B) *Anselmus in Matthæum.*

Ab omnis totius orbis hominibus, videbitur iuxta apocalypsin, & videbit eum omnis oculus. Si alibi: Et videbit omnis caro salutare Dic, nee in secreto apparebit, quia Deus manifeste veniet non silebit.

A B O E

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 16520

Nobilissimo ac Generoso Domino.

DN. LAURENTIO Creutz/

Hæreditario in Sarvelar/ Easarij/ Domino in Abber
fors &c. Ditionis Aboëns. Björnburgens. & Aland. Dynastæ
equissimo, collegiq; Holmens: Metallici Assessori fidelissi-
mo, patrono & promotori suo ut indubitate ita
debita & humili animi observantia æter. nūm iuspicendo.
NEC NON

Reverendo, spectatissimū, ac prudentissimū Virū

DN. HENRICO CARSTENIO,

Pastori in Borgo vigilissimo mecenati & affini celendiss.

DN. PETRO THORWØDE/ Civitac

Mercatori Metrop: Aboëns. primario ut patrī suo charissimo
ita filialis honoris cultu jugiter prosequendo.

DN. THOMÆ THOMÆ, Generali

totius Fennigiae vestigium minorum Inspector accura-
tissimo benefactori etatem honorando.

DN. JOHANNI DANIELIS Seren: R: M: tis

Montanorum per Fenniam præfecto expeditissimo foro-
rio omni honoris & amoris genere colendo.

DN. HENRICO SCÄPÆR Juniori Ne-

gociatori Civit: Aboëns. perindustrio, fautori certissimo,
istudem sutorio suo favissimo.

Sacrum hocce Acad. Tyrocinium in debite observan-
tia & gratitudinis tesseram, Reverenter, filialiter &
humilime conserua & offert, istudq;

HERMANNUS Chorwöft/ Respondens

MEDITATIO TEXTUS
DOMINICÆ XXV. POST
TRINITATIS.

In Sancta & Summa Laudanda Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

Venite incurvemus nos & procumbamus, factio-
mus genua coram Iehova qui fecit nos. Cum
ipse sit Deus noster, nos vero populus pastus ejus, & gresso-
ductus ejus, hodie si vocem ejus audieritis: Ne obdu-
retis animum vestrum, ut in contentione, ut die tenta-
tionis in deserto, Psalm. 95. v. 6, 7, 8. Quibus ver-
bis Psalmista invitat omnes in Ecclesia, magistratum,
subditos, Ecclesiarum doctores: ut omnes serio & humili-
ter Deum colant. Ratones sunt, quia ille omnes nos
fecit, pro ut historia creationis id ipsum ostendit & Psal.
1.9. canticum Ecclesia. Et Jobi 10. specialius indicatur.
Deinde colendus est Deus humiliter inquit Psalmista.
Quia noster est Deus, habens singularem nostri curam,
vult nobis bene esse, vult ut bene vivamus in tranquillitate
& pace vult ut habeamus necessaria quo ad vicium &
amictum. Sicut bonus pastor querit bona & pinguis pas-
tura suis ovinis, praecavet etiam quantum potest ne in
fauces luporum incidat gressus, ita Deus clementissimus eis
quam habet suarum ovinum & pusilli tui gregis ipsa leuitates pro-
pter peccata grallantur, novit tuos, illos sub alis iouis abo-

scendit & prosegit, ut dicitur Psal. 27. v. 5, 6. Nam abs
secedit me in lugurio suo tempore adversitatis; abdid
me in abdito tentori sui, in rupem attollit me. Jam ve
rò extollitur caput meum supra inimicos meos, circum
stantes me ut sacrificium in tentorio ejus sacrificia clan
goris canam & Psalmam Jehovæ. Ex v. 10. Nam pater
meus & mater mea dereliquerunt me, sed Jehova reci
piet me. Hujus paternæ curæ protectionis & defensio
nis divinæ exemplum erga pios habemus etiam in hoc
dierno Evangelio. Nobis danda est opera ut salva
taria monita ex verbo Dei libenter audiamus eaq; non
contemnamus, sed hodie si vocem ejus audierimus non
obduremus corda nostra.

O Remus ostendit Deum, ut hodiernum Evangelium ita mediis
etari queamus, ut celetis in nominis divini gloriam, nobis in
augmentum & incrementum doctrine, & honorum operum, in
Ipsam & fiduciam, & tandem in eternam beatitudinem: Dio
cimus igitur. Pater noster, &c.

EVANGEL: Matth: 24. v. 15. usq; ad v. 29.

Quia n ergo videritis abominationem illam vasta
tricem, que dicta est per Danielum Prophetam,
propositam in loco sancto (qui haec legit, animum adver
sat.) Tunc qui in Iudea fuerint, fugiant in montes,
Qui in solario, non descendat, ut tollat quicquam e do
mino suo. Et qui in agro, non revertatur retro, ut su
mat vestimenta sua. Vnde autem gravidis & lactan
tibus per illos dies. Orate vero, ne fiat fuga vestra
byssine ne i sabbato. Erit enim tunc afflictio magna.
A

qualis facta non fuit i principio mundi ad hoc usq tem-
pus, neq; unquam fiet. Et nisi dicuntati fuissent dies
illi, periret omnis caro. Sed propter electos decurta-
buntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit, ecce, hic
Christus, aut hic; ne credite. Excitatunt enim
PseudoChristi & Pseudopropheta, & edent signa ma-
gna & prodigia, ita ut seducant (si fieri possit) etiam
electos. Ecce, prædixi vobis. Itaq; si dixerint vo-
bis, ecce, in deserto est ne egredimini. Ecce, in conclu-
vibus, ne credire, sicut enim fulgur exit ab oriente, &
apparet usq; in occidentem ita etiam erit adventus filij
hominis. Ubicunq; enim fuerit cadaver, illuc con-
gregabuntur aquile.

In recitato Evangelio refert S: Evangelista Matth. quo-
modo Christus concionatus sit de abominatione de-
solationis urbis Hierosolymitanæ, de qua olim vaticina-
tus est Daniel. Ad cuius Prophetiæ lectionem & medi-
tationem Christus suus hortatur. Deinde incipit in-
sistare Judæos, ut illo tempore fugiant ex Iudea in
montes & ut celeriter fugiant non sint le impediri per
fumus & spellecile n. vestes & alia. Væ inquit prægnan-
tibus & laetantibus illo tempore, adhortatur ad oran-
dum ne fuga iathyeme vel sabbatho, prædicet magni-
tudinem calamitatis istorum temporum, quod antea
tanta calamitas nunquam fuit neq; postea erit. Et nisi
dies illi decurrentur nulla caro lata fieret, quos tan-
to propter electos decurtandos ait. Deinde instituit quan-
dam informationem quæ omnes concernit tam Judæos
quam alios populos, scilicet ut fides habeamus falsis doclo-

Coribun dicit etiam quod tales exorituri sunt; dicturi Christum esse hic vel illuc, facturi magna miracula, adeo ut si possibile esset, seducantur etiam electi. Monet ut diligenter perspiciant quae dicit, ne credant si quis dixit de Christo quod sit in deserto vel in conclave. Dicit se non venturum hanc rationem, sed quod repente & in momento ab omnibus videntibus sit, cum advenient, heus fulgur exit ab oriente & apparet ad occidentem, quodque omnes p[ro]p[ter] ipsum inventuri sicut & agnitiuri sicut equum cadaver inveniunt. Excitamur ad orandum, Sanctissimum nomen tuum, adveniat regnum tuum. Ne inducas nos in temptationem, sed libera nos a male.

P A R T E S.

3. De predictione calamitatum temporaliū iustis imminentiū & quomodo p[ro]p[ter] illis esse gerere deberent.
3. De predictione calamitatum & periculorum spiritualium per falsos Doctores & quomodo illi cavendi sint.

Atq[ue]; haec sunt istae partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus Deus, Pater noster celestis dilectissimus, nobis omnibus benedictus, summaq[ue] utiliter & fructuose edere faciat.

P A R S P R I M A.

In qua meditamur:

I. Unde Christus sumat suam predictionem., Christus hic non loqui u[er]ba semetipsorum predicit abominationem desolationis futuram.

Sed ex Daniele propheta docet de haec abominatione desolacionis. Quam prophetiam desolationis Daniel proposuit cap. 9. v. 27. & in templo inquit abominationis &c.

L. C. Quia Christus implemet in quo omnes thelauri sapientie sunt absconditi non negligit scripturam sed eam citat in suis concionibus, ut hic & alibi tamen, immo non solum citat ipse sed etiam invitat nos omnes ad Scripturæ Sacrae Lecturem dicens Joh. 5. v. 39. Scrutamini scripturas quia vos videmini vobis in ipsis vitam eternam habere. Et illæ sunt qui testimonium perhibent de me Rom. 12. 6. Habentes prophetiam secundum rationem (scilicet analogiam) fidei. Nam scriptura sacra In ijs quæ ad salutem & pietatem sufficiunt, ita plena & per pieua est ut quivis pius & attentus lector magno cum fructu & utilitate legere eam possit ac debet. Omnes certe Christiani homines in hoc elaborasse debent; Ut facetas lecture S. scripturarum (qua à pijs & Sacris cultoribus nunquam sine ingenti fructu tractantur) intimè sibi habeam commendatas, neq; ullis occupationibus se ab illis etiam ab infantia abstracti patiantur. 2. Tim. 3. ab infantia S. literas nosti quæ te possunt instruere ad salutem.

II. Quæ sit illa abomination
desolationis quam hic Christus prædict & quam Daniel intelligit. Daniel cap. 9. Sic Scribit. confirmabatur
sunt paciū multis hebdomada una, & in dimidia hebdomada deficit hostia & sacrificium & erit in Templo abominationis desolationis, & usq; ad consumationem & finem perseverabit desolatio. Hoc yaticinium impletum esse dicitur cū Cajus caligula Cæsar Romanus statuā idololatriam Hierosolymis Collocari jussit, id fuit judicium quod

quod templum à Gentibus paulo post esset prephanata,
dom & urbs exscindenda.

L. C. 1. Videmus insignem usum & utilitatem prophetarum & Prophetiarum quod elementissimus Deus per prophetas annunciet populo suo futura, ut informetur de futuris malis & incommodis & omnem securitatem abiciat & diligenter le preparet ad evitanda mala, quando ingratus mundus justo tempore se non emendat est immorigerus, impenitens, quando Deus extendit tota die manus ad populum inobedientem & rebellem, & contemnentem misericordias Dei, indurat cor suum & aures suas aggravat, non curat quod Deus eos dolet per prophetas: Tunc utiq; Deus non potest diutius cohibere iram suam & gladium suum condere: tunc prius tanquam magis Deo se commendant non dubitantes de divina protectione. Dicunt enim ex Ptol. 27. v. 5. i. Jehova lux mea & salus mea est, à quo timerem, Jehova rosbus vitae meæ est, à quo expavescerem.

L. C. 2. Sicut quidam intelligunt per hanc abominationem desolationis, stantem in loco sancto, Romanum exercitum obseruentem civitatem Hierusalem, quæ etiam vocatur Sancta civitas. Matth. 4. cap. quæ sententia etiam videtur esse Sancti Evangelistæ luc. cap. 21. v. 20. Ubi dicit: cum videritis circumdari ab exercitu. Hierusalem, tunc scitote quod appropinquavit desolatio ejus, ubi etiam eadem subiunguntur à Christo, quæ in hoc Evangelio commemorantur. Ita discimus ex horribili isto nomine abominatione desolationis quod bellum, quod per hanc abominationem desolationis intelligitur, sit valde gravis pæna & maior quam ut possit describi. ideo que Deo agenda gratia pro pace & tranquillitate.

III. Quid attendivit Christus à suis cum vident hanc abominatorem desolationis.

Hoc indicat S. Matth. dicens Christum aliquantum esse suos discipulos & alios praesentes, ut jam qui in Iudea sunt fugiantur ad montes, & qui tuper testo esset non descenderet ad iumentam super electilem suam, & qui in agro esset non rediret domini ad iumentas vestras suas. Quibus verbis indicatur quod celerrime fugient dum esset nec cunctandum, tunc sua cunctatione incident in manus hostium quod facile fieri potuisse.

L. C. Discimus ex hac Christi ad munitione de fuga ne floccipendamus divinas predictiones malorum, cum Deus ostendit nobis pericula, & concedit spatum fugiendi, ne propter rem familiarem aut alias res levicias nectamus moras: ne Deum tentemus. Et sane Historia Ecclesiastica docet: Christianos paulo antequam urbs Hierusalem consideretur divinitus admonitos de periculo, excessisse urbe Hierosolymitanam & profectos trans Jordanem in oppidum quoddam Pellam: ibique se vatos fuisse. Euseb. historia Eccles. lib. 3.

IV. Christi clementiam.

Vx inquit prægnantibus & lactantibus in diebus illis orate autem ut non fiat fuga vestra hyeme, neque subbatho. Erit enim tunc afflictio magna, qualis non fuit ab initio mundi ad hoc usque tempore, neque tet. Et nisi decuria sufficerent dies illi, non ferret talia ennis caro. Quibus verbis Salvator noster non execratur & damnatur statim conjugalem, est enim illud vita; et quis ab ipso instrutus. Et Christos puerum interficiens novitatem puerarum dolores, & cum illis comparat puerum doleres,

& tristitiam. Non improbat illorum gaudium post partum. Confert cum illo gaudio gaudium piorum post quam afflictiones cessarunt. Infantes quoq; singuliter amavit, quod ostenditur per hoc quod accepit eos in ulnas suas & benedixerit eis; dixeritq; talium est regnum cœlorum, sinite eos venire ad me & ne prohibete. Marc. 10. & Matth. 18. inquit Christus.

L. C. Oratio nobis commendatur. *Orate inquit Christus.* Quo ipso Christus ostendit verum esse quod Salomon dixit: nomen Domini turris altissima: Ad illam currat justus, & Salvatur Prover. b. 18; Ergo Oratio seria ut Jacobus dicit, multum potest & fortius defendit quam corporalia arma. Quare oratio minimè negligenda. Sed tanquam optimo remediò utenda in omnibus maliis. Elias erat homo inquit Jacobus & oravit & non pluit per triennium & sex menses, & iterum oravit & cœlum desdit pluviam & terra produxit fructum. Jacobi 5, 16. Ideoq; Christus alibi tam serio commendat nobis orationem & preces, petite & dabitur vobis &c. Matth. 7. Et quicquid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Et Joh. 16. Idem dicitur. Luc. 11. Similitudine ista amici potentis 3. panes. Et non discedentis priusquam acciperet. Item similitudine viduæ vincentis iniqvum judicem.

L. C. 3: Dicit Christus propter electos decurtagos die afflictionis Judæorū. Et nisi decurtagos isti nulla caro salva fieret nullus homo evasisset vivus. Discimus Deū habere rationem suorū & fideliū, & multum in illorum gratiam facere, cuius rei illustre exemplum est Gen. 18. cap. v. 32. Ubi Abraham intercedit pro Sodomitis, ut si essent ibi saltem decem iusti tum vellet Deus parcere toti civitati propter ilios decem justos. Consideremus has calamis-

antes & de eis suis cogitemus; causæ fuerunt blasphemie
& multa alia peccata conjuncta. Ideo ne similia nobis
acecidant emendemus nos & clamemus ad Deum ut mi-
cet pœnas, ut præcipit: convertimini ad me & ego con-
vertar ad vos. Item definite mala facere & discere bo-
na facere, si erunt peccata vestra ut coccinum, eritis can-
didi ut nix. Hoc etiam consideremus de sanctis, quæ
fuerunt Hierosolymæ ante obsidionem. Hos aliqui ha-
bentes spiritum propheticum jusserunt omnes ex uro
be discedere & discesserunt.

SECUNDA PARS.

IN prima parte babuimus prædictionem Christi de
abominatione desolationis urbis Hierusalem & gen-
esis Judaicæ, in hac parte occurrit ejus prædictio de pe-
riculis spiritualibus, tam Judæis quam alijs isimendis.

In qua meditamur;

I. Christi prædictionem quod

revera falsi doctores venient vñ, post ejus ascensionem
in coelos. Surgent inquit falsi Christi & falsi Prophetæ
ecce ego prædixi vobis, quasi diceret ego qui sum omnisci-
scius & que nihil latet eorum quæ ventura sunt, vobis revelo
instare periculosa tempora, gravillimas calamitates in
exadiō Hierosolymitano, sed etiam postea futuras maiori-
ges calamitates in confusione dogmatum in Ecclesia in
varijs sectis & hereticis. Non solum audietis bella &
rumores bellorum ante extreum diem dissidia & mu-
tationes regnorum, famam pestem terra motum, perse-
cutio

cutionem piorum, offensionem multorum qui moni
persecutione a vera confessione deficiant, pertidam infi-
delitatem, crudelitatem, immanitatem & omnia seclera
pugnantia cum dilectione & misericordia, injurias &
fraude, non solum in qua hæc audieris sed quod in luto
detestabilius & periculosis, surgent falsi Christi & falsi
Prophetæ.

L. C. Percipimus ex Christi relatione & prædictione
de venturis falsis Prophetis & hereticis quod non no-
vum sit, quod Diabolus affligat ecclesiam per falsos do-
ctores, Imo prohdolor vetus est ista calamitas, & sta-
tim in paradyso incopit postquam lapsus est diabolus &
socios habere suorum malorum voluit, falsus doctor fa-
etus mendax & homicida per suum casum, male inter-
pretatus est verbum Dei coram una & in alienum sen-
su intraxit cui dum Eva fidem habet violat mandatum
Dei se & maritum in temporales & æternas pœnas præ-
cipans. Christus monet Matth. 7, Cavete vobis à
Pseudo prophetis, Et Apost. 1 ad Cor dicit quod De-
us permittat hereticos & sectarios esse ut manifestentur
sineceti 1. Cor. II: 19. Fuerunt etiam in V. Testamento
falsi Prophetæ de quibus puniendis Deus ipse legem tu-
lit quod illi occideendi essent, Deut. 13. Sunt etiam mul-
ta ex parte fallitorum Prophatarum temporibus veterum
Prophetarum Ergo nihil mirum si tales audiantur nostro
tempore nos mane nos in vera religione & fide quæ in
verbis Dei sunt iusta e.t. orantes sed quo ut Sancti ceteri
nostræ D.i ut doceatur verbum D.i pure & sincere
admittit si veros & fideles doctores.

II. Modum cavendi ejusmo-
dii poctores Hunc indicat Christus dicens Ecce si quis
dixi-

dixerit vobis Christus est hic vel illuc nolite credere inquit
Ecce et in deserto nolite exire: Ecce in penetralibus & o-
lite credere. Et dicit Christus quod difficile sit libi ca-
vere ab eis siquidem facturi sint signa & prodigia magna
quibus volunt ostendere se dixi initus missos. Et homi-
nes simplices non poterunt aliter credere quam eos ve-
ros esse prophetas.

L. C. Discamus & nos modum cavendi falsos pro-
phetas qui dicunt Christum esse in loco inclusum & ab eis
se a nobis, vel qui monstrant Christum esse magis in uno
locu quam in altero, majora facere miracula & Ecclesie
exhibere beneficia magis in uno loco quam in altero.
Hui dicunt Christum esse in deserto vel penetralibus hic
vel illuc. His non credendum inquit Christus non exe-
untum ad illorum mandatum sed in hærendum simplici-
ter verbo Dei quo dum carent neq; miraculis eorum fi-
des habenda. Nam miracula sine verbo non movebunt
nos ad deserendum verbum Dei de quo etiam loquitur
Deus Deut. 13. Per totum caput. Quare amemus ver-
bum Dei & in illo maneamus & sic non decipimur, inter-
fici sed in orandus Deus ne inducat nos in temptationem
ne temore & persecutionis recedamus à verbo ne propter
delicias & curas mundanas deflectamus à verbo, vigil-
mus & oremus ne intremus in temptationem inquit Chris-
tus nomen Domini est turris altissima Proverb. 18. cap.

L. C. 2. Deus cumprimis habet curam suc-
cum electorum non solum in calamitatibus temporali-
bus sed cumprimis etiam in spiritualibus calamitatibus,
dum veniunt falsi prophetæ in vestitu ovium dum multos
deleantur Deus tamen suorum habet curam, ne deciscant
à veritate, sed manent in via salutis. Multum etiam

alijs contingit boni propter ipsos electos. Et hoc notis
muis quod electi non possunt sua virtute consistere in sea-
tationibus, sed virtute divina.

III. Adventus Christi denun-
ciationem. Sicut inquit fulgor exit ab oriente & appa-
ret in occidentem, sic erit adventus filii hominis id ē que-
madmodum fulgor uno momento totum cælum illustrat
& quasi uno oculi ictu mundum replere videtur: Si
Christus gloriose adventu suo subito toti mundo se vis-
ibilem in maiestate iueffabili ostendet. Qui ergo vos
bis in deserto aut alibi inquit Christus post meam ascensio-
nem) Christum visibilem ostendere volunt, pro im-
postoribus sunt habendi.

L. C. Magna est Cinglianorum quorundam impu-
dicia: Qui his verbis Christi malignè abutuntur, ad ne-
gandam corporis & Sangvinis Christi in Sacra cæna præ-
sentiam; Cum manifestum sit, Christum loqui de ca-
vendis illis, qui sibi Messia nomen sumpturi erant: Ne-
quaquam vero negare invisibilem suam in his terris præ-
sentiam, quippe de qua dixit: Ecce ego vos
huncum sum omnibus diebus usq; ad consumationem
seculi. Marth. 28. Postuissent autem discipuli dicere.
Si nemo te post hac nobis visibilem in terris monstrare
poterit; Quomodo ad te colligemur, ut una tecu perpetua-
simus felicer.

III. Christi consolationem

Ita proponit his verbis ubi cunq; fuerit cadaver illic con-
gregantur & aquilæ, sicut aquilæ facile inveniunt cadav-
er, &c ad ilud convolant, pccopus est ut laboriosè col-
ligan-

ligantur sed ultro eonveniunt; Sic & vos ad me in di-
novissimo sine ullo labore congregabimini. Suas vi-
res non fert ad captandas muscas vel parvas aviculas, sed
eas reservat ad capienda maxima animalia, anseres, le-
pores, cervos, serpentes & cadavera. Valde enim amat
eum serpentum & cadaverum, sicut dicitur Jobi cap. 39.
vers. 32. Ubiq[ue] cadaver fuerit, statim adeat (scilicet
aquila) Id quod salvator noster Matth. 24. 28. Ad se
ipsum & ad omnes pios accommodat, ubiq[ue] est cadaver
ibi congregantur aquilæ. Nominat autem se ipsum
cadaver, quia pro nobis mortuus est, sed omnes pios no-
minat aquilas. Sicut igitur in fame præsertim aquilæ ex-
long in quo olfacti cadavera & stupendâ celeitate ad
illa conyolant. Ita & ad ipsum Christum & circa ipsum
convolubunt omnes pii, vera fide in hac vita.

L. C. Dominus noster Iesus Christus cum voce
Archangeli & cum tuba Dei descendet de cælo, & mor-
tui qui in Christo piè defuncti sunt resurgent primi:
Deinde nos qui vivimus qui relinquimus simul rapiemur
cum illis in nubibus obviam Domino in aëre & sic sem-
per cum Domino erimus. 1. Thess. 4. Gat. 1. v. 8. Li-
cet, nos aut Angelus de cælo, Evangelicet vobis præter-
quam quod Evangelizavimus, vobis, Anathema si.
Sicut prædiximus, & nunc iterim dico: Si quis vobis
Evangelizaverit, præter id, quod accepistis, Anathema
si.

Clementissime Deus pater celestis quandoquidem
populus tuus Iudei tā graviter propter sua delicta pe-
nitit sunt, de nobis gratiam ut justo tempore recipisca-
mus atq[ue] in salutari doctrina permaneamus, omnes ten-
atio-

Sationes vincamus & de illis triumphemus per Domini nosterum Jesum Christum.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc. 7:12.

Q U E S T I O N E S

AN Deus confuse & indiscretè quos vis etiam ad ultimum usq[ue] halitum in impunitia perseverantes elegerit? Res p. Non

Si sine uilla discretione omnes homines, atq[ue] sic etiam finaliter impunitentes, a Deo essent ad vitam aeternam electi & praedestinati, enervaretur significatio propria & genuina verborum, eligere & electionis. Quam v. Spiritus S. in h. cip'io articulo vult esse salvam, perspicue namq[ue], testatur Sacram vocationem electionis habere vim, sensum & significatum separationis, temperata. rejecimus separationem in Dei consilio & voluntate ante edente positam, intelligimus v. separationem eam quae ab obliuione institutas a Deo r[ati]onab[ile] sex parte fidelium & eiusdem contemptu aut neglectu ex infid. h[ab]u parte, o[ste]ni r[ati]onab[ile] penitentie atq[ue] si separationem piorem ab impijs, fidelium ab infidelibus penitentiam agentium ab impunitibus.

2. An propter electorum virtute dies isti acurrentur? R. Neg.

Quod abbrevientur dies isti & ita præventione electi in fide servantur & salvantur id non electorum virtutis sed Divinæ bonitatis opus est: Quia non concessurus est I. omnibus ut iniuritate illa temporum satana dolis & fraudebus omnes fidei polienter & evertantur fideles.

